

opusdei.org

Video en verhalen: prelaat Opus Dei in Portugal

Verhalen over de laatste dagen van Mgr. Fernando Ocáriz in Portugal. Hij ontmoette gezinnen, maakte kennis met onderwijsinitiatieven, luisterde naar verhalen van de recente Wereldjongerendagen en bracht tijd door met de mensen van Opus Dei in het land.

10-10-2023

Lissabon (6-8 oktober) Fatima (5 oktober) Aankomst (4 oktober)

Lissabon (8 oktober)

Mgr. Fernando Ocáriz vervolgde zijn bezoek aan Portugal op zondag met verschillende bijeenkomsten, vormingssessies, de zondagsmis en meditaties.

Een van deze activiteiten was een bijeenkomst met tientallen priesters uit heel Portugal, van Algarve tot Minho. De prelaat was duidelijk opgetogen aan het begin van de bijeenkomst en benadrukte: "Ik ben heel blij om zoveel priesters te zien, van verschillende leeftijden, sommigen jonger, anderen ouder en met veel ervaring. Uiteindelijk zijn we allemaal even oud als Jezus Christus, zoals de heilige Jozefmaria zei, omdat onze identiteit, vooral

tijdens de Mis en de consecratie, is om Christus zelf te zijn."

Toen hij besprak hoe een priester de hele wereld kan bereiken door de kracht van het gebed, noemde Mgr. Ocariz de verschrikkelijke oorlogen die in Israël en Oekraïne zijn uitgebroken: "Als we het nieuws zien, laten we dan niets als vreemd beschouwen, want alles is van ons: overal zijn zielen en deze situaties zijn een verdriet voor God en mensen."

Verschillende priesters spraken over de uitdagingen in hun priester- en parochieleven, waaronder het standvastig blijven zonder rigide te zijn, het omgaan met de uitdagingen en mogelijkheden van mobiele telefoons, het verbeteren van hun missie als biechtvaders in het sacrament van verzoening, het omgaan met de impact van onverwachte dagelijkse

moeilijkheden, en het vinden van strategieën om routine te overwinnen bij het vieren van de Mis.

Een van de vragen ging over het conflict tussen de theoretische zekerheid van het belang van het gebed en de wervelwind van het leven die ons van deze prioriteit kan afleiden. De aanbeveling van de prelaat was om orde aan te brengen in je dag en je taken: "Er zijn duizend manieren om je leven te organiseren, maar het belangrijkste in ons leven is hoe dan ook onze relatie met Jezus Christus. Absoluut, dat is het allerbelangrijkste. Waarom? Omdat ons vermogen om anderen te helpen ook afhangt van die relatie met Jezus Christus."

Sommige deelnemers vertelden inspirerende verhalen. Zo was er een parochiepriester uit een buitenwijk van Lissabon die besloot om

eeuwigdurende Eucharistische Aanbidding te starten en verrast was toen zo'n vijfhonderd mensen zich als vrijwilliger aanmeldden om alle diensten te doen. Een ander verhaal ging over een priester van het Opus Dei die een cursus voor verloofde paren begon, waar nu meer dan honderdveertig mensen aan deelnemen.

De prelaat sprak ook over de liefde die we allemaal voor de paus zouden moeten hebben. Een uiting van deze liefde is het stellen van een "voorbeeld van eenheid met hem en met de bisschoppen omdat het iets fundamenteels is in de Kerk. We delen een bovennatuurlijke visie: de paus is de plaatsvervanger van Christus en de bisschoppen zijn de opvolgers van de apostelen."

Op maandag, in de vroege namiddag, vertrok Mgr. Fernando Ocariz naar de luchthaven van Lissabon om

terug te vliegen naar Rome. Hij zei dat hij geen afscheid nam omdat hij altijd heel dicht bij iedereen blijft, vooral bij degenen die deel uitmaken van de familie van het Opus Dei. Hij drukte zijn dankbaarheid uit voor de dagen die hij in het land had doorgebracht en zijn hoop dat Portugal veel vruchten van de Heilige Geest zou voortbrengen.

Lissabon (7 oktober)

Op zaterdag vond de tweede grote familiebijeenkomst van de reis van de prelaat naar Portugal plaats.

Ongeveer 1500 mensen genoten van de warme en ontspannen sfeer in de grote zaal van de Universiteit van Lissabon.

Aan het begin van de bijeenkomst gaf Mgr. Fernando Ocáriz een korte beschouwing over hoe liefde het

gewone leven verandert in iets buitengewoons. Hij sprak over de doeltreffendheid van de Rozenkrans, aangezien het het feest van Onze Lieve Vrouwe van de Rozenkrans was. In navolging van de leer van de heilige Jozefmaria herinnerde hij hen eraan dat alles een vorm van gebed kan zijn, ook werk, rust en vrije tijd, wanneer die aan God wordt aangeboden.

Later gaven de gastvrouw en -heer, een jong echtpaar Leonor en Francisco, het woord aan enkele van de aanwezigen. Zoals gebruikelijk deelden ze hun verhalen en vroegen ze de prelaat om advies. Rita vertelde hoe ze God had gevonden te midden van grote moeilijkheden toen ze op jonge leeftijd weduwe werd, en hoe haar vrienden van het Opus Dei en enkele priesters haar enorm hadden geholpen. Er waren ook luchtige momenten, zoals het verhaal van de "blijje kippen" uit Fatima of de

uitdaging van tennisleraar Tiago, die de priester uitnodigde voor een tenniswedstrijd.

Er was ook een prachtig muzikaal intermezzo. Simão vroeg om stilte en zijn vrouw Carmo, begeleid door twee gitaristen, betoverde het publiek met een *fado*, een Ave Maria geschreven door de schrijver Fernando Pessoa. De vragen gingen verder met Simão, die wilde weten hoe hij koppels kon helpen die moeilijkheden in hun huwelijk hadden. Als antwoord benadrukte de Vader het belang van "het koesteren van liefde, niet als een ontvangen gevoel, maar als een inspanning om de ander gelukkig te maken, gevoed door gebed."

Toen was Armando aan de beurt. Hij had als vrijwilliger gewerkt tijdens de Wereldjongerendagen. Armando vroeg hoe hij het verlangen kon behouden om de mensen om hem

heen te onderwijzen en Opus Dei als een grote vorm van catechese te behouden. De Vader vertelde hem dat "het helpen van mensen om te leven in overeenstemming met de juiste leer nog belangrijker is dan het overbrengen van leerstellige informatie en hen te helpen deze te begrijpen, en het is een uitdaging die wordt ervaren in de context van persoonlijke vriendschap." Gonçalo vertelde ook een verhaal. Hij stelde geen vragen aan het einde, maar sprak zijn dank uit aan de personen die zijn vader hadden geholpen zijn laatste momenten goed te beleven, zowel in menselijk als geestelijk opzicht.

Mgr. Ocariz sloot de bijeenkomst af door iedereen te vragen vurig te bidden voor de paus en zijn zegen over te brengen aan de aanwezigen.

Op dezelfde manier werd de ochtendbijeenkomst op zaterdag

afgesloten met een groep meisjes die vorming ontvangen in verschillende centra van het Opus Dei. De discussie was zeer interactief en levendig, met talrijke muzikale intermezzo's. Een van de deelneemsters vroeg de prelaat om de dankbaarheid van het Portugese volk voor de aanwezigheid van de paus op de Wereldjongerendagen over te brengen wanneer hij hem weer ontmoet. Onverwacht, en met veel hilariteit voor monseigneur Fernando Ocariz en alle aanwezigen, kwam een Minion (een bekend personage uit kinderfilms) binnen met een vrijwilligerskit als cadeau voor de prelaat.

Er werden verschillende vragen gesteld over de uitdagingen waar deze jonge vrouwen voor staan, van: "Vader, we willen over God praten in een universitaire omgeving zonder dat mensen denken dat we onze waarden proberen op te leggen. Wat

adviseert u?" tot, "Wat moeten we doen als we geconfronteerd worden met moeilijke vragen? Wat kunnen we nog meer doen naast een goede opleiding?" en "Vader, ik sta op het punt om catechismuslessen te gaan geven. Welk advies kunt u mij geven zodat het niet zomaar een preek is?" Het antwoord van de prelaat was prompt: "Luister en neem het ter harte! Stel elke week een praktisch doel om naar te streven...".

Aan het einde van de ontmoeting, volgens een universiteitstraditie voor plechtige, speciale momenten, werden de mantels van degenen in traditionele kledij op het podium uitgespreid zodat Monseigneur Ocariz eroverheen kon lopen toen hij naar buiten ging.

Lissabon (6 oktober)

Op vrijdag 6 oktober had de prelaat een ontmoeting met een aantal mensen, waaronder een groep jongeren die regelmatig deelnemen aan Opus Dei-activiteiten. Hun vragen gingen over vele onderwerpen, van advies over het onderscheiden van Gods stem van de eigen stem tot de vraag wat de prelaat in Fatima aan Onze Lieve Vrouw heeft gevraagd. Mgr. Ocariz raadde de jongeren aan om de weg van de vriendschap te volgen en legde uit dat bidden een dialoog met God is, niet louter introspectie, en dat het overgave aan Gods liefde en vertrouwen in het sacrament van de biecht vereist.

Voorafgaand hieraan hadden enkele leden van het management managementteam en medewerkers van de AESE Business School ook de gelegenheid om Mgr. Ocariz te begroeten. Een van de besproken onderwerpen ging over de

Wereldjongerendagen in Portugal, waarbij AESE samenwerkte met de organisatie terwijl de paus in Lissabon was. De prelaat ontving een fluitje, een symbool van de Portugese marine, dat bedoeld is om de stuurman van het schip te leiden wanneer erop geblazen wordt.

De dag begon met een bezoek van Mgr. Fernando Ocariz aan de scholen Mira Río en Planalto, die pastorale steun ontvangen van het Opus Dei. Op beide locaties had de prelaat de gelegenheid om persoonlijk kennis te maken met enkele ouders, leraren, medewerkers en leerlingen. In Planalto zegende hij een beeld van Onze Lieve Vrouwe en ontving hij een rugbyteamshirt met zijn naam erop.

Het bezoek aan Mira Río werd afgesloten met enkele opmerkingen van de prelaat, waarin hij benadrukte dat onderwijs nooit

ophoudt: "Gedurende ons hele leven moeten we onszelf blijven onderwijzen om betere, betere mensen te worden en, bovenal, om ons meer met Jezus Christus te identificeren. Dat is het uiteindelijke doel van alle onderwijs."

Fatima (5 oktober)

De eerste ontmoeting vond de volgende dag plaats in Fatima. Meer dan tweeduizend mensen kwamen samen met Mgr. Ocariz, die het gesprek begon met het becommentariëren van de tekst van de Mis van die dag en het vragen om gebed voor de paus.

Toen spraken enkele van de andere aanwezigen: "Vader, wat kunnen we doen als we leven op plaatsen zonder regelmatige Missen? Hoe kunnen we vriendschappen vormen in de

zakenwereld als we op afstand werken en elkaar altijd ontmoeten via Zoom? Hoe kunnen we gezinnen in crisis helpen om verder te gaan met het opbouwen van hun gezin?"

Deze en andere soortgelijke vragen kwamen van mensen die worstelen om hun geloof te beleven in het gewone leven, onder wie Rita en Fernando, die eigenaar zijn van een ijzerwinkel, Zé Rui, die kunstgeschiedenis studeert, en zijn moeder Cecilia, Gabriela, een goudsmid, Olga, adjunct-directeur van een gevangenis, en Inês en Francisco, ouders van een groot gezin. De prelaat beantwoordde al deze vragen door advies te geven of na te denken over hun woorden. Het antwoord op alle vragen kan in één zin worden samengevat: "We moeten bidden!"

Twee kinderen gaven Mgr. Ocariz een replica van een soepterrine die

beroemd was geworden tijdens een van de reizen van de heilige Jozefmaria naar Portugal, omdat de stichter uitlegde dat gebroken terrines, samengebonden door ijzer, nog steeds nuttig waren en zelfs mooier dan voorheen. Zo zag hij zichzelf voor God.

In de middag bad de prelaat in de *Capelinha*, een van de plaatsen waar Onze Lieve Vrouwe is verschenen, en ontmoette hij een groep echtparen die lessen geven over het gezin. Toen iemand hem bedankte voor het bezoek, antwoordde Mgr. Ocariz blij: "Ik ben niet op bezoek, ik ben thuis!"

Aankomst (4 oktober)

De prelaat van het Opus Dei, Fernando Ocariz, kwam laat in de middag van 4 oktober aan in Lissabon. Drie gezinnen wachtten

hem op op het vliegveld om hem
welkom te heten in Portugal.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl-
be/article/video-en-verhalen-prelaat-
opus-dei-in-portugal/](https://opusdei.org/nl-be/article/video-en-verhalen-prelaat-opus-dei-in-portugal/) (31-3-2025)